

Creta. El cor del laberint.

18 al 25 setembre

"Quan en les primeres llums de l'alba incerta, amb un mar blanquinós i oleaginós, s'entreveu des del vaixell l'ombra allargada de l'illa, fa l'efecte d'un miratge suspès entre el cel i la terra." Així descrivia el gran escriptor Josep Pla l'arribada a Creta. La gran illa del mediterrani oriental va ser elegida des de temps immemorials com a punt central, com a referència dels vents que regeixen les nostres vides a la vora del Mare Nostrum. Terres cobertes d'oliveres, platges vestides amb palmeres africanes, muntanyes amb canyons majestuosos, monestirs ortodoxos, mesquites dels temps otomans, castells venecians, i les restes d'aquella primera de les civilitzacions que porta feliçment el nom del seu rei mític: Minos. És tant el que ens ofereix aquesta terra allargada, com acostada sobre el blau de l'Egeu, que no ens cap en un viatge. Volem impregnar-nos de tots els colors, olors i sabors de Creta. La gran illa grega. El cor del laberint.

18 setembre. La Canea/ Hanià

Concentració a les 23.45h. a l'aeroport de Manises. Vol nocturn València – Atenes - La Canea.

19 setembre. La Canea/ Hanià

A l'arribada a La Canea/Hanià descobrim una vila moderna, frenètica, industrial. Res a vore quan en arribant a la part antiga ens trobem una ciutat bella, seductora amb les façanes venecianes, les mesquites otomanes, el port encantador. El color del mar entrant pels seus carrers, recorrent el barri de Topanas amb els seus bastions, l'arsenal, el mercat cobert. La Canea ens encisarà. Tindrem el dia per gaudir primer amb els nostres guies i després per a passejar-la amb calma des del nostre hotel al centre. **Hotel a Hanià. 2nits. Sopar.**

20 setembre. Monestir Tsangaroli -Aptera-

En la badia de Souda es troben les ruïnes de l'antiga Àptera. Les seues restes van des del segle V aC fins a l'època bizantina. Destaquem l'Heròn i les vistes a la badia. La península d'Acrotiri és un lloc de gran significació per als cretencs, ja que allí aixecaren la bandera grega desafiant a les potències europees. El Monestir de la Santa Trinitat va ser construït al segle XVII per dos germans venecians de la família Zangaroli, és per això que reuneix en ell una feliç unió d'estils arquitectònics de l'orient i l'occident. **Sopar**

21 setembre. La Necròpolis d'Armeni i el Monestir d'Arkadi - Réthimno-

La necròpolis minoica d'Armeni és una de les últimes descobertes a l'illa. Les excavacions han trobat diferents tipologies d'enterraments. Gràcies a aquestes tombes podem saber en part la forma de vida dels éssers humans en aquells temps, els menjars, l'altura, enfermetats que patien, etc. El Monestir d'Arcadi, del segle V, es troba hui en dia al mig d'una zona de fruiters i xiprers, envoltat per una muralla que li confereix un aire de fortalesa. Els historiadors estan dividits, uns pensen que va ser fundat per l'emperador Arcadi, altres creuen que per un monjo d'eixe mateix nom. Però la seua "fama" ve de l'atac otomà a l'edifici on s'havien refugiat els patriotes cretencs, morint la majoria per l'explosió del polvorí. Réthimno és una ciutat veneciana, otomana i grega on tindrem el dinar. **Hotel a Heraklèia capital Creta. 4 nits. Sopar.**

22 setembre. Gournia – Spinalonga - Monestir Panagia Kerà-

La ciutat minoica millor conservada de creta és Gournia. Al voltant de 1450 aC un incendi va cremar aquell assentament. Visitarem les seues restes ben a prop del mar per a dirigir-nos després a Spinalonga. Un vaixell ens portarà pel blau maragda de l'Egeu a aquest illot. En ell es troba la fabulosa fortalesa veneciana de l'any 1579 destinada a protegir el port d'Elunda. Després de l'eixida dels turcs a principis del segle XX es va convertir en leproseria. També vorem el poble fantasma dels malalts que residien en aquell llatzeret. En el xicotet poble de Kritsà, i envoltada d'oliveres es troba l'esplèndida església de Panagia Kerà, que és del segle XII, i en ella es mostren alguns dels millors frescos bizantins de l'illa, datats entre els segles XIII i XIV. **Sopar.**

23 setembre. Gortyna – Festos - Àgia Triada - Matala.

El punt més al sud d'Europa es troba a Creta. El mar líbic banya aquella costa, remota, secreta, amb penya-segats que miren Àfrica. Hui anirem a la costa meridional per descobrir les ciutats de Gortina i Festos. Gortina va ser capital de la província romana de Creta i Cirenaica. Passejarem les seues restes de les quals destaquen la basílica d'Agíós Titos i l'odèon romà que conserva el famós codi de Gortina. Ben a prop estan les ruïnes de Festos. Aquestes s'emplacen sobre la màgica planura de Messara. Era una de les ciutats minoiques més importants de l'illa i es creu que va ser destruïda per un sisme submarí. Per últim, les restes minoiques i "micèniques" D'Àgia Triada seran el complement perfecte per a gaudir de la ciutat marina de Matala. La seua platja és famosa per ser durant els anys 70 refugi de hippies. Els béns sortits restaurants de caràcter popular a vora el mar complementaran perfectament el nostre dia. **Sopar.**

24 setembre. Cnossos - Museu d'Heraclea / Heraklèia

Al sud-est de la plana d'Heràkleio amb un decorat de turons àrids es troba la més antiga de les ciutats de Grècia. Visitarem els palaus de Cnossos, que eren els més grans i més sumptuosos de l'illa. La tradició diu que Dèdal va ser el seu arquitecte, i que s'inspirà en el

famós laberint on es trobava el terrible Minotaure, monstre amb cos d'home i cap de bou. A diferència d'altres jaciments minoics el palau de Cnossos va ser "restaurat" amb gran imaginació per Sir Arthur Evans entre 1900 i 1929, i que malgrat la polèmica, proporciona al visitant una visió del que seria la ciutat d'aquells temps. A Heraklèio el lloc més visitat és el fabulós museu. Conté la més gran col·lecció d'objectes de la cultura minoica al món, provenint de tots els jaciments de l'illa. Admirarem sobretot la sala dels frescos, la deessa de les serps, el disc de Festos, el Ríton taurocèfal, etc. **Sopar.**

25 setembre. Heraclea - Malià.

La ciutat d'Heraclea- ciutat d'Hèrcules- anomenada durant segles pels venecians Candia, mereix un passeig. Podrem veure la font dels Morosini, la loggia, el quiosc otomà i el castell sota el signe del lleó de Sant Marc. L'església de Santa Caterina, reconvertida en museu d'art religiós abriga una supèrbia col·lecció d'icones. Les que provenen del monestir de Vrontisiou van ser executades per Mikail Damaskinos, el mestre de Domenico Theotocopulos, el Greco. En la planura costanera es troba un altre dels palaus minoics, i que no té res a envejar a Cnossos: Malià. Aquest jaciment no "gaudeix" de la reconstrucció d'Evans. Malià va deixar d'estar habitada des de finals del segon mil·lenni, al moment del gran cataclisme que va devastar l'illa. Pel que la seua organització original no ha estat mai transformada.

Vol Heraklèio-Atenes - València. Arribada cap a les 01.30h